

Prima instanță: Judecătoria Briceni (jud. A. Andronache)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasilii, împotriva deciziei din 03 martie 2016 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vacar Vasilii împotriva Primăriei sat. Caracușenii Vechi, rl Briceni privind radierea înregistrărilor din cărțile de gospodărie,

c o n s t a t ă :

La data de 09 aprilie 2013 Vacar Vasilii a depus în instanța de judecată cerere împotriva Primăriei sat. Caracușenii Vechi, rl Briceni, Vacar Eva privind radierea înregistrărilor din cărțile de gospodărie.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, după decesul tatălui său - Vacar Gheorghe, în cărțile de evidență a gospodăriilor pentru anii 1983-1985, reclamantul a fost înregistrat în calitate de cap de familie și proprietar asupra întregii gospodării. După anul 1986 pînă în anul 2002 în cărțile de evidență a gospodăriilor a fost înregistrată în calitate de cap de familie Vacar Maria, fapt despre care reclamantul a aflat în ședința de judecată.

Indică reclamantul că, această înregistrare este una ilegală, deoarece administrația publică locală nu a avut nici un temei juridic pentru înregistrarea modificărilor ulterioare în cartea gospodăriilor.

Menționează reclamantul că, pe parcursul a mai multor ani, împreună cu soția sa au efectuat construcții capitale din contul său și nu din contul Mariei Vacar.

Afirmă reclamantul că, administrația publică, la momentul modificării înscrierilor în cărțile de gospodării nu a stabilit consimțământul acestuia la înregistrarea altui cap de familie.

Consideră reclamantul că, certificatul nr. 249 din 17.06.2002, conform căruia Mariei Vacar i s-a repartizat în proprietate privată terenul aferent și construcțiile de pe acest teren, este unul ilegal. Ori, atît Primăria sat. Caracușenii Vechi, rl Briceni,

cît și Vacar Maria cunoșteau că anexele la bunul imobil au fost construite de către reclamant împreună cu Vacar Eva, iar Vacar Maria neavînd nici o atribuție la aceste construcții din punct de vedere material.

Solicită reclamantul de a radia din cartea de evidență a gospodăriilor pe anii 1986-2005 de la rubrica capul familiei – înregistrarea pe numele Vacar Maria, cu lăsarea înregistrării ca cap de familie - Vacar Vasilii, conform înregistrării efectuate de Primăria sat. Caracușenii Vechi, rl Briceni în Registrul de evidență a gospodăriei pe contul nr. 93 pentru anii 1983-1986 și de a anula certificatul nr. 249 din 17.06.2002.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2015 a judecătoriei Briceni s-a respins acțiunea înaintată de Vacar Vasilii.

Prin decizia din 03 martie 2016 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul depus de Vacar Vasilii și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 23 martie 2016, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 19, vol. II), avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasilii, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 martie 2016 a Curții de Apel Bălți, solicitînd casarea acesteia cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece la judecarea pricinii a fost interpretată eronat legea și în consecință s-a soluționat greșit cauza civilă.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 03 martie 2016 și expediată părților conform scrisorii de însoțire la data de 15.03.2016 (f.d. 13, vol. II).

Astfel, Colegiul reține că, recursul declarat de către avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasilii, la data de 23 martie 2016, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, se consideră în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasilii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasilii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul acestuia la soluția pronunțată de către instanțele de judecată, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasilii, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către avocatul Lavric Andrei, în interesele lui Vacar Vasiliu, împotriva deciziei din 03 martie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală